

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1901

Ἔτος 23ον.—Ἀριθ. 43

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΙΝΔΟΣ

Ὁ Γκόμος ἐφάνη πολὺ συγκεκινημένος ἀπὸ τὰς περιποιήσεις, τὰς ὁποίας τοῦ ἔκαμαν ὅλοι. Μετὰ τὸ γεῦμα, συνεπλήρωσαν τὰς προετοιμασίας τῆς κατασκευῆς διὰ τοὺς ναύτας, ὡς καὶ τὰς προετοιμασίας τοῦ ταξειδίου διὰ τοὺς ἐπιβάτας, οἱ ὅποιοι θάναμενοντο ἐκεῖ, παρὰ τὸ βουνὸν Μωνουάρ, τὶς οἶδε πόσον καιρὸν!...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Γκόμος ἐμαθεν ἀπὸ τὸν Παῦλον τὴν σκοπὸν εἶχε τὸ ταξειδίον ἐκεῖνο μετὰ τῶν Σάντα-Ζουάνας.

Τὸ πρόσωπόν του ἡλλοιώθη ἀμέσως.

—Ὡστε, πηγαίνετε νὰ εὑρετὲ τὸν πατέρα σας; εἶπε.

—Ναί, παιδί μου.

—Λοιπὸν θὰ τον ξαναἰδῆτε...

Ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ ξαναἰδῶ τὸν δικό μου ποτέ... ποτέ!...

Τὸ ἀπόγευμα, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν, ὁ Γερμανὸς Πατέρν καὶ οἱ ναῦται τῆς Μορίσκης ἐξεκίνησαν διὰ τὸ δάσος.

Ὁ Γκόμος τοὺς συνώδευσεν, καὶ ὁ Παῦλος ἐπίσης ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος ὅπου κατέκειτο ὁ νεκρὸς, παρὰ τὴν ρίζαν τοῦ φοίνικος. Οἱ ναῦται, οἱ ὅποιοι εἶχαν παραλάβῃ ἀξίνας, ἔσκαψαν ἓνα λάκκον ἀρκετὰ βαθύν, καὶ ἀφ' οὗ ὁ Γκόμος, κλαίων ἡσπάσθη διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν πατέρα του, προέβησαν εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Ὅταν ὁ λάκκος ἐπληρώθη, ὁ Παῦλος ἐγονάτισεν πλησίον τοῦ παιδίου, καὶ ἀμφότεροι συνηνώθησαν νοερῶς διὰ τῆς αὐτῆς προσευχῆς.

Ἐπέστρεψαν εἰς τὸν σταθμόν.

Ὁ Παῦλος δὲν ἐκουράσθη πολὺ. Αἱ δυνάμεις τῶν εἶχον ἐπανέλθῃ τελείως καὶ θάνατε ἔρχοντο εἰς τὸ ταξειδίον. Περὶ τούτου διαβεβαίωσε μετὰ χαρᾶς τὸν λοχίαν Μαρσιάλην καὶ τὸν Ἰάκωβον Ἑλλῶν.

Τὴν νύκτα, οἱ ἐπιβάται ἐπανῆλθον εἰς τὰ πλοία διὰ νὰ κοιμηθῶν. Ἡτοίμωσαν μίαν θέσιν εἰς τὴν Γαλλινέταν καὶ διὰ τὸν Γκόμον. Ἀλλὰ τὸ δυστυχὲς παιδί δὲν ἐκοιμήθη σχεδὸν διόλου· ἐσυλλογιζέτο τὸν πατέρα του καὶ βαθεῖς

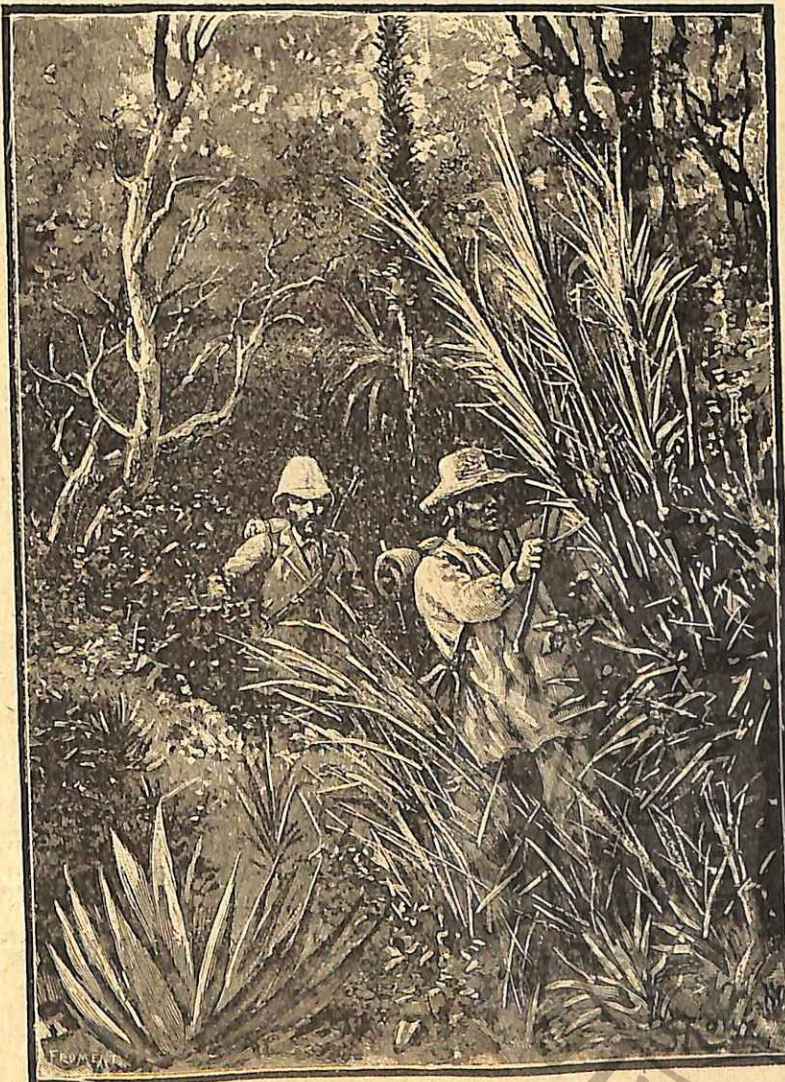
στεναγμοὶ ἐτάρασσον συχνὰ τὸν ὕπνον του.

Τὴν ἕκτην πρωΐνῃν ὥραν, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ οἱ σύντροφοί του ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν σταθμὸν τοῦ βουνοῦ Μωνουάρ, τὴν φύλαξιν τοῦ ὁποίου ἀνέθεσαν εἰς τὸν πάσης ἐμπιστοσύνης ἄξιον Πάρσαλ.

Ὁ Πάρσαλ εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ναύτας τῆς Γαλλινέτας καὶ τῆς Μορίσκης, —τὸ ὅλον δεκαπέντε ἀνδρας. Οἱ δύο ἄλλοι, ἐπιφορτισθέντες τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν,

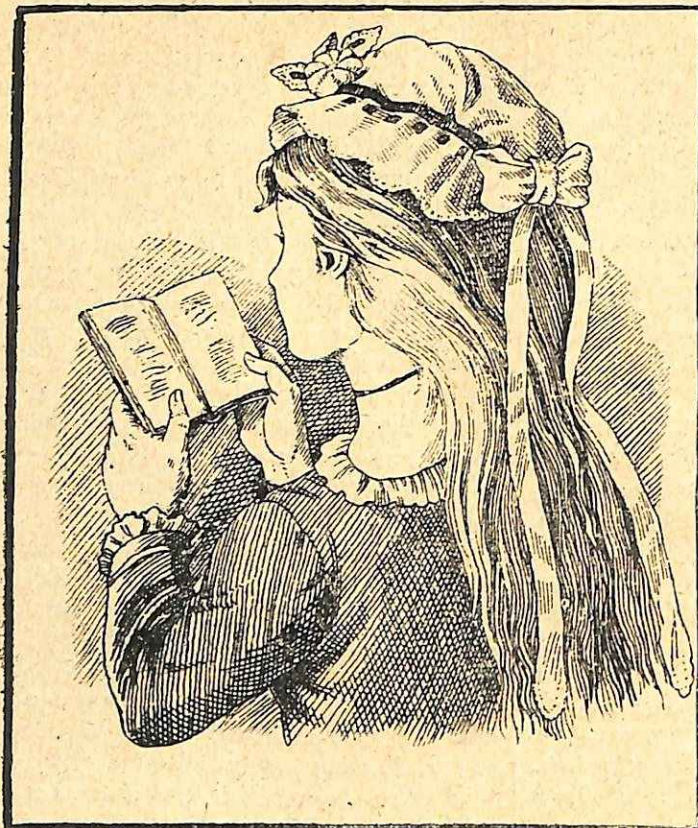
θὰ συνώδευσαν τοὺς ταξειδιώτας. Ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως, ἂν ὁ Πάρσαλ δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νάμυνθῃ εἴτε ἐναντίον ἰθαγενῶν, εἴτε ἐναντίον τοῦ Ἀλφανίτς, ὥφειλε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν σταθμὸν, καὶ εἰ δυνατόν νὰ φθάσῃ εἰς Σάντα-Ζουάναν. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία, —καὶ ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἦτο βέβαιος περὶ τούτου, —ὅτι ἡ Μονὴ θὰ εἶχεν ἀρκετὰς δυνάμεις νάνθίσταται κατὰ τῶν Κούβων, τῶν λυμαινομένων τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς Βενεζουέλας.

Ὅπως δὴποτε, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν εἶχε λόγους νὰ ἐλπίζῃ ὅτι αἱ καλοτυχίαι θὰ ἦσαν περισσότεραι ἀπὸ τὰς κακοτυχίας. Βεβαίως, ἡ συνάντησις τῆς συμμορίας τοῦ Ἀλφανίτς θὰ ἦτο κάτι τι φοβερόν, κατὰ τὴν πεζοπορίαν διὰ τῶν δασῶν τῆς Σιέρρας Παρίμας. Ἀλλὰ, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ μικροῦ Γκόμου, ἐνθυμούμενου τι εἶχεν ἀπαντήσῃ ὁ πατὴρ του πρὸς τὸν Ζορρές, ἡ συμμορία αὕτη δὲν εἶχε φανῇ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Σιέρρας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι, διεθυμένος πρὸς βορρᾶν, ὁ

«Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν καὶ ὁ Βαλδὲξ ἐβάδιζον ἐπὶ κεφαλῇς.» (Σελ. 342, στ. α'.)

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Η ΓΙΑΓΙΑ :

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Η Φώφη είχε πολύ φιλαναγνώστια· αλλά η Γιαγιά της της απαγορεύει να αναγινώσκει ό,τι τύχη. Τα βιβλία του Σχολείου της, την Διάπλasiν, και την Βιβλιοθήκη της Διαπλάσεως, — τίποτε άλλο δέ της επιτρέπει. «Η κυρία Φώφη όμως δεν τα άκουει αυτά, και έννοστ' να διαβάει και βιβλία άπηγορευμένα — δηλαδή Βιβλία διά μεγάλους.

Νά, αυτήν την στιγμήν, πού την βλέπετε, ένα τέτοιο βιβλίο διαβάει. Τό έπηρε κρυφά από την βιβλιοθήκη του μεγάλου της αδελφού και προσέχει να μή την ιδή η Γιαγιά.

«Άλλοι μόνό μου αν μ' έβλεπε! συλλογίζεται. Εύτυχώς η Γιαγιά δεν είχε έδω.

Και όμως η Γιαγιά είχε έδω, και βλέπει πολύ καλά τί βιβλίο διαβάει η Φώφη... Άλλοι μόνό της! ...

«Ε, την είδατε; ...

«Όχι; ... Για κυττάξετε καλλίτερα. Βέβαια, δεν είναι και πολύ εύκολον να την ιδήτε.

ΔΗΛΩΣΙΣ. — Αί Μαγικά Εικόνες υπάρχουν εις τον Δεσποτάειον των Πνευματικών «Ασκήσεων»

ΤΟ ΠΥΡΕΙΟΝ

«Ένας στρατιώτης έπεριπάτει εις τον μέγαν δρόμον· έν δυό, έν δυό! Είχε τον σάκκον εις την ράχιν του, και τό σπαθί εις τό πλευρόν του. Είχε πολεμικήν, και τώρα επέστρεφεν εις τό σπίτι του. Εις τον δρόμον άπήντησε μίαν γραιάν μάγισσαν· ήτο πολύ άσχημη, τό κάτω χεϊλός της έπιπτεν έως εις τό στήθος της.

— Καλησπέρα, στρατιώτη! είπε· τί ώραίον που είναι τό σπαθί σου! τί ώραίος που είναι ο σάκκος σου! Μοῦ φαίνεσαι 'σαν άληθινός στρατιώτης· γι' αυτό θέλω σου δώσω κ' έγώ όσα χρήματα θελήσης.

— Εύχαριστώ, γρηά μάγισσα, άπήνησεν ο στρατιώτης.

— Βλέπεις αυτό τό δένδρον; έξηκολούθησεν η γραιά, δεικνύουσα έν δένδρον τό όποιον ήτο εκεί πλησίον· είναι όλος διάλου βαθυλόν μέσα· άνέβα εις την κορυφήν και θέ ιδής μίαν μεγάλην τρύπαν· έμβα από την τρύπαν αυτήν έως κάτω εις τό βάθος του δένδρου· θέ σου δέσω μέ ένα σχοινί τριγύρω τό σώμα σου, διά να είμφορέσω να σε τραβήξω επάνω όταν με φωνάξης.

— Και τί θέ κάμω μέσα εις τό δένδρον; ήρώτησεν ο στρατιώτης.

— Θά σκαλίσης ναύρης χρήματα. «Αμα καταβής εις τό βάθος του δένδρου, θέ εύρεθής εις ένα μακρονάρι καταφώτιστον,

διότι τό φωτίζουν περισσότεραι από εκατόν λάμπαι. Θά ιδής τρεις θύρας· είμφορές να τις ανοίξης· τά κλειδιά είναι εις την κλειδωνιάν. «Αν έμβής εις τό πρώτον δωμάτιον, θέ ιδής, εις τό μέσον του πατώματος, έν μεγάλο χρηματοφυλάκιον και επάνω εις αυτό ένα σκύλον. Τα μάτια του σκύλου αυτού είναι μεγάλα σαν φιλτζάνι τσαϊού, αλλά μή σε νοιάζει· θέ σου δώσω την ποδιά μου μέ τες γαλάζιες σειρές, και άπλωσέ την εις τό πάτωμα· όρμησε τότε μέ γεναιότητα επάνω εις τον σκύλον· άρπαξέ τον, βάλε τον επάνω εις την ποδιά μου· άνοιξε τό χρηματοφυλάκιον και πάρε όσες πεντάρες θέλεις· όλαι είναι από χαλκόν· αν προτιμάς τό άσημι, έμβα εις τό δεύτερον δωμάτιον. «Εκεί κάθεται ένας σκύλος, του όποιου τά μάτια είναι μεγάλα, σαν τροχός μύλου· μή σε μέλη· βάλε τον επάνω εις την ποδιά μου, και πάρε όσο θέλεις άσημι. «Αν προτιμάς τον χρυσόν, θέ έχης πάλιν όσον θέλεις· άρκει να έμβής εις τό τρίτον δωμάτιον. «Άλλ· ο σκύλος, ο όποιος κάθεται επάνω εις τό χρηματοφυλάκιον, έχει μάτια μεγάλα σαν τον χονδρόν στρογγυλόν πύργον. Πίστειςέ με· είναι τρομερός σκύλος! «Άλλά μή σε μέλη· βάλε τον εις την ποδιά μου, δεν θέ σε βλάβη διάλου, και πάρε τότε από τό χρηματοφυλάκιον όσον χρυσόν θέλεις.

— Αυτό μ' άρσσει, είπεν ο στρατιώτης

άλλα τί θέλεις να σου δώσω, γρηά μάγισσα; θέλεις, βέβαια, και σύ τό μερίδιό σου.

— «Όχι, έγώ δεν θέλω ούτε λεπτό. Θά μου φέρης μόνον τό παλαιό τσακμάκι, τό όποιον η γρηά μάμμη μου άφηκε εκει μέσα την τελευταία φορά που έπηγε.

— Καλά· πέρασέ μου τό σχοινί τριγύρω 'ς τό σώμα μου.

— Νά το· νά, και η ποδιά μου μέ τες γαλάζιες σειρές.

Ο στρατιώτης άνέβη εις τό δένδρον, έμβηκε από την τρύπαν, κατέβη κάτω και εύρεθη, όπως είπεν η μάγισσα, εις μεγάλον διάδρομον φωτιζόμενον από εκατόν λάμπες.

«Ηνοιξε την πρώτην θύραν· πώ πώ! ο σκύλος εκάθητο, και εκάρφωσεν επάνω του τά μάτια του τά μεγάλα σαν φιλτζάνια τσαϊού.

— Είσαι καλό παιδί σύ, είπεν ο στρατιώτης και τον ήρπασε· τον έβαλε επάνω εις την ποδιάν της μαγίσσης, κ' έπηρε τόσες πεντάρες, όσες είμφορουν να χωρέσουν η τσέπες του· έπειτα εκλείσε τό χρηματοφυλάκιον, εξανάβαλε επάνω τον σκύλον και έπηγε εις τό άλλο δωμάτιον.

Αί! εκεί εκάθητο ο σκύλος εκείνος μέ τά μεγάλα μάτια όσαν την μυλόπετρα. «Μή μέ κυτάρω πολύ κατάρματα, είπεν ο στρατιώτης, γιατί είμφορε να πειραχθών τά μάτια σου».

«Επειτα έβαλε τον σκύλον επάνω εις την ποδιάν της μαγίσσης. «Άλλ· άμα είδε πόσα άργυρά νομίσματα είχε μέσα τό χρηματοφυλάκιον, έρριπεν όλες τες χαλκινες πεντάρες, κ' έγέμισε μέ άσημι όλες τες τσέπες και τον σάκκον του.

«Επειτα έμβηκεν εις τό τρίτον δωμάτιον. «Ω! ήτο φρικτόν! ο σκύλος είχε πραγματικώς μάτια μεγάλα όσον ο στρογγυλός πύργος· έγυρνούσαν εις την κεφαλήν του όσαν τροχοί.

— Καλησπέρα! είπεν ο στρατιώτης, και τον έχαιρέτισε στρατιωτικώς, διότι ποτέ εις την ζωήν του δεν είδε τοιοῦτον σκύλον. «Άλλ· άφ' ου τον παρετήρησε όλίγον· «Φθάνει!» έσκέφθη, τον κατέβασε κάτω και ήνοιξε τό χρηματοφυλάκιον. Χριστέ και Παναγία! τί χρυσάφι είχε μέσα! Είχε τόσον που έφθανε ν' αγοράση όλην την Κοπενάγην, όλους τους ζαχαρωτούς χοίρους των ζαχαροπλαστείων, όλους τους μολυβδίνους στρατιώτας, όλα τά παιγνίδια, όλα τά ξύλινα άλογάκια του κόμπου· νά, τόσο μάλαμα είχε μέσα.

Ο στρατιώτης έρριψε όλα τά άσημένια νομίσματα μέ τά όποια είχε γεμίσει τά θυλάκιά του και τον σάκκον του, και τα έγέμισε μέ χρυσόν. Και τόσον πολύ παρεγέμισε τά θυλάκιά του, τον σάκκον του, τό κασκέτον του, τά υποδήματά του, ώστε μόλις είμφορει να περιπατήσει. Τί πλούσιος πού ήτο!

(«Επεται συνέχεια»)

(Andersen) ΑΙΜΥΛΙΟΣ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΣ

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)

«Άρκτοι νεκρά και σκύνοι ζώντες. — Επ' της «έδρας του Βασιλέως». — Παταράκι!

Εις την ισχυράν φωνήν του Δόν 'Ιουστίνου, οι πλείστοι των κοιμωμένων εις τό ύπόστεγον προσέτρεξαν, και είκοσι παλικάρια ώρμησαν μέ όλην την ταχύτητα των γυμνών των ποδών προς τά φωτα, τά όποια έφάνησαν εις τό βουνόν. Διά να τρέχουν καλλίτερα, περιέσφιξαν έν σπουδή τας μακράς έρυθράς των ζώνας.

— Αιδεσιμώτατε, είπε γηραιός τις πολεμιστής προς τον Δόν 'Ιουστίνον· άκουσα τον 'Ιωδήνον, όταν ήλθε να έξυπνήση εκείνους που είχαν εκλέξει ο κύριος Γάστων διά την εκδρομήν, η όποια άλλως τε δεν ήτο και πολύ κινδυνώδης. «Επρόκειτο να υπάγουν εκει επάνω και να παραλάβουν τες δύο άρκουδες, πού τες είχαν σκοτώση και άρίση εκει, όταν έφθασαν έδω κάτω οι λησταί.

— Και αν η άρκουδες ήσαν μόνον πληγωμένες, άνόητες! Πώς δεν με είδοποιήσατε; Άχ, αυτός ο 'Ιωδήςνος! πάντοτε συνένοχος του κυρίου του... Κυττάξατε σεις που βλέπετε καλλίτερα από έμέ... διακρίνετε τίποτε;

— Είδαν τους δρμηείς πού τους έστείλατε, Αιδεσιμώτατε, διότι σείουν τας δάδας των θριαμβευτικώς. Μετά έν τέταρτον της ώρας θέ είναι έδω.

Ο Δόν 'Ιουστίνος, ήσυχάσας όλίγον, επέστρεψε να καθήση πλησίον του καλογήρου. Ο κύριος 'Ορδερίκος, μέ τό πρόσωπον κολλημένον πάντοτε εις τας σιδεράς ράβδους της θυρίδος, κατεγίνετο να κατατάξη εις την κεφαλήν του όσας πληροφορίας είχε συλλέξει, άφ' ης στιγμής εύρίσκετο εκει ως εις ενέδραν.

Αί λευκαί λάμπες της αύγης δεν είχαν διαδεχθώ ακόμη τά όπάλινα χρώματα τά προσημαίνοντα την ανατολήν του ήλιου, όταν ο ρυθμικός κρότος βηματων πολλών άνήγγειλεν εις τον κύριον καθηγητήν, — ο όποιος δεν έβλεπεν εις πολύ μεγάλην απόστασιν, — ότι οι αναμενόμενοι έφθασαν.

Μετ' όλίγον, έν τώ μέσω των δύο στοίχων του πλήθους, τό όποιον είχαν άφυπνισθώ υπό των φωνών και παραταχθώ κατά μήκος των κτιρίων, εκβάλλον χαρμούνους ζητωκραυγάς, ο κύριος 'Ορδερίκος είδε προβαίνοντας όκτώ κυνηγούς, νεαρούς όλους και άγενείους, βαστάζοντας επ' των ώμων φορείον. «Αν και τό φορτίον ήτο βαρύ, τό άνύψωναν όσον ήμπορούσαν, διά να βλέπουν όλοι τας δύο φονευμένας άρκτους. Τά χαίνοντα στόφονεμένας άρκτους. Οι τρομεροί όδόντες τους όποιους οι σπασμοί του θανάτου είχαν άποκαλύψη, και οι υπερμεγέθεις γαμ-

ψόνυχες πόδες των, έμαρτύρουν περί της άνδρείας εκείνων, οι όποιοι τα είχαν φονεύση.

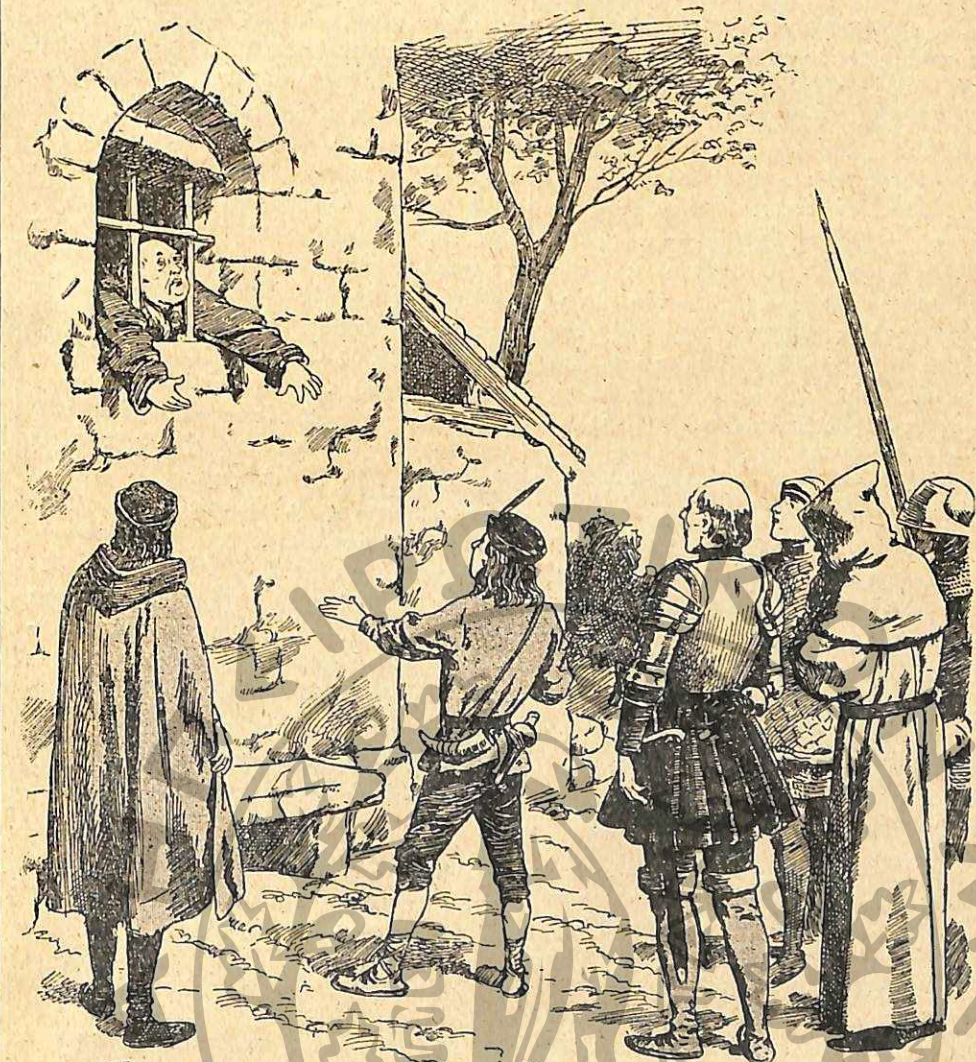
«Οπισθεν του φορείου, ήρχετο ο 'Ιωδήςνος, φέρων υπερηφάνως επ' της κεφαλής, προσδεδεμένους επ' προχείρου πλέγματος κλάδων, δύο σκύμνους, δύο μικράς άρκτους, ζωντανάς αυτές, αι όποια έγρύλλιζαν άλλοτε θρηνωδώς και άλλοτε άπειλητικώς. Δεν ήμπορούσαν όμως να κάμουν τίποτε, διότι και τό ρύγχος των ήτο κλεισμένον διά δερματίνου κλοιού, και οι πόδες δεμένοι στερεώς.

Κατόπι του 'Ιωδήνου, τρεις εύρωστοι χωρικοί, οι όποιοι είχαν συμπλέξη τας χείρας των διά να σχηματίσουν την λεγομένην «έδραν του Βασιλέως», έδάσταζον επ' του καθίσματος τούτου τον Γά-

ενδεδυμένους όπως και όλοι οι άλλοι χωρικοί, μέ βλούζαν έσφιγμένην εις την μέσην διά ζώνης έρυθράς, ότι έφερε τά ίδια χονδροειδή και κοντά μέχρι γόνατος πανταλόνια, και ότι είχε γυμνάς τας κνήμας και τους πόδας, διαφέρων από τους φορείς του μόνον διά της μακράς βοστρυχώδους κόμης, η όποια εκάλυπτε κατά τό ήμισυ τό ώχρόν του προσώπου.

Ο Δόν 'Ιουστίνος, βλέπων τό παιδίον ακίνητον ως αναίσθητον, ώρμησε προς αυτό άνήσυχος, μέ τεταμένους βραχιόνες. «Άλλά μόλις η χείρ του έψαυσε τό μέτωπόν του, ο Γάστων άνεσκήρτησε, και πηδήσας έλαφρώς, άνέκραξε διά φωνής διαγούς και φαιδράς:

— Μπα! έγυρίσαμεν κηόλα; ...

«Εγκαθερχόμεν, φυλακισθείς εις τό κελλίον τούτο. ... (Σελ. 346, στήλ. α'.)

στώνα, του όποιου η κεφαλή εκλινε προς τά όπίσω, εις τρόπον ώστε άμφεβαλλε κανείς αν ήτο ζωντανός η πεθαμένος.

Ο 'Ορδερίκος έρριψε τους όφθαλμούς επ' του «Κυρίου» τούτου, διά την πολύτιμον ζωήν του όποιου είχαν άνησυχήση τόσον, και μετά βίας συνεκράτησε καγχασμόν περιφρονησεως, βλέπων ότι ο άρχηγός του στρατεύματος εκείνου ήτο

«Α, τί ώραία που εκοιμήθηκα! Εύχαριστώ τους φορείς μου!

— Δεν είσαι πουθενά πληγωμένος, παιδί μου; ήρώτα ο Δόν 'Ιουστίνος, ψάφων χείρας και πόδας του Γάστωνος, διά να βεβαιωθώ.

— «Όχι, όχι, πουθενά. Μόνον έδω, 'ς τό δεξιό μαγουλο, — κυττάξετε, — είναι ένα σημάδι από τά δόντια της μικράς

τὸ Ναυτοπόλο τοῦ Νείλου ἂν μάθῃ τὸ παλαιὸν τοῦ ψευδώνυμον καὶ μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν.—ὁ Μικρὸς Γυμνασιόπαις πληροφορεῖ τοὺς προτείναντας εἰς αὐτὸν ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤλλαξε ψευδώνυμον.— ἡ Εὐθυμία Κόρη ἀσπάζεται τὸ "Ἀστρον τοῦ Αἰγαίου καὶ δέχεται τὴν ὑπὸ τῆς Φαιδίας προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν, ἀναμένουσα ἐπιστολὴν τῆς.— ἡ Μελαγχολικὴ Σεληνολάτρις δέχεται τὴν ὑπὸ τῆς Ξανθῆς Γαλατομμάτας προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολὴν τῆς.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν :— ἡ Καλλιπεριχὴ Γραφίς μετὰ τὴν Καταρομάλλω Ξανθῇ Γαλατομμάτῃ καὶ "Ἀρθος τῆς Τπονοῦς.— Πυθαγόρας ὁ Σάμιος μετὰ τὴν Συννεφέδῃ Αὐγῇ, Προσωπιδιοφόρῳ "Ἰππότῃ καὶ Τριανταφυλλέῳ Καίμῳ.— τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον μετὰ τὸν Νυκτοκόρακα, "Ἰππότῃ τοῦ Κόρακος, Βασιλέα τῆς Νυκτός, "Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα καὶ "Εσμεράλδαν.— ἡ Χλόη τῆς Θαλάσσης μετὰ τὴν Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν, Ναυαρχίδα Πόρον, Προσφιλῇ Πατρίδα, Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα καὶ Ζωηρὰν Φλόγα.— ἡ Μόνωσις μετὰ τὴν Διὰφυσθούσαν "Ελπίδα, "Ελπίδα Κόσμον, "Αποπτῶσαν "Ελπίδα, "Ελπίδα τῶν Δυστυχῶν καὶ Μοναρχίῃ (μετὰ τὰ ὀνόματά των).— ἡ Περθούσα Καρδία μετὰ τὴν Μαργαριτοφόρον (τῆς ὁποίας ζητεῖ τὸ ὄνομα), Πηνελόπην τῆς "Ερήμου καὶ "Ιτέαν.— ἡ Κόρη τοῦ Στρυμῶνος μετὰ τὴν Σημαίαν τῆς "Ελευθερίας, "Ελκῶνα, Μαργαριτοφόρον, "Ορειοπόλον Ψυχὴν καὶ Πτερωτὴν Ταξειδιώτιδα.— οἱ Εὐέλπιδες μετὰ τοὺς Δικηγόρους τῆς Νεολαίας (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὀνόματά των).— ὁ "Περήφανος Λέων μετὰ τὴν Περθούσαν Καρδίαν, Κρητικὴν Σημαίαν καὶ "Ἀγγελον τῆς "Αγάπης (μετὰ τὰ ὀνόματά των).— ἡ Μόνωσις μετὰ τὴν "Αλλοπερδοσάλλον (διὰ τὴν μάθη τὸν ὄνομα τῆς).— ἡ "Ακτίς τῆς "Ελευθερίας μετὰ τὴν Χλόην τοῦ Κηφισοῦ, (ἡ ὁποία πολὺ θὰ ἐκπλαγῇ ὅταν μάθῃ τὸν ὄνομα τῆς).— Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα, Ψευδοδικηφόρον, Δικηγόρους τῆς Νεολαίας καὶ Κεραυνοδόχον.— ὁ "Υψιπέτης "Αετὸς μετὰ τὴν Κόκκινην "Εξοχὴν, Παρωμένον Καύκασον, Δροσερὰν "Εσπέραν καὶ Χιονισμένον Μάιον.— ὁ "Περήφανος "Ἰππεὺς μετὰ τὴν "Περήφανην "Ελληνίδα, "Περήφανον Λέοντα καὶ Γαμβέτταν.— τὸ "Ἀγριοῦλονδον "Ἀνδρὸν μετὰ τὸ Τρεμοσθῶνον "Αστέρη, "Ἀστρον τοῦ Αἰγαίου καὶ Καταρομάλλω (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὀνόματά των).— ἡ "Ερεσία Κόρη μετὰ τὴν Βίγλαν, Εὐθυμὸν Κόρην, Καλῶς "Ωρισε, "Ελληνικὴν Ψυχὴν καὶ Ζικ Ζάκ.— ὁ Κοναμιδὸς μετὰ τὴν "Ερυθρὰν Καμέλιαν, "Αγνὴν Φίλιαν, Χωτοπούλαν καὶ "Ατρώμητον "Γεραπόστολον.— ὁ Μολὼν Λαβὲ μετὰ τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον καὶ "Αηδόνα τῆς "Ερήμου.— ἡ Παριστρία μετὰ τὸν Νουταλγὸν "Ελληνα καὶ Διαφυσθούσαν "Ελπίδα.— ἡ Κωπηλάτις Κῦθρον μετὰ τὴν "Εσμεράλδαν, Μοῦσαν τῆς "Αστρονομίας, Σέλευκον τὸν Κεραυνόν, Αἶσαν τῆς Κερκύρας καὶ "Ασπροποταμίτην.— ἡ Μόνωσις μετὰ τὸ Ζιζάνιον τοῦ "Αρσακείου, Διπτροφορῶσαν, "Αγριοῦλονδον τῆς "Αηδόνας τῆς "Ερήμου καὶ Κυνηγὸν τῶν Αἰγάρων.— ἡ "Ορειοπόλος Ψυχὴ μετὰ τὸ Νευροσπαστον "Ἀγγελον τῆς Εὐτυχίας, Ἀδὸν Ροτρίγον (μετὰ τὰ ὀνόματά των) Ζικ Ζάκ καὶ Μέλλουσαν Καλόγρησαν.— ἡ Πικραμένη Καρδοῦλα μετὰ τὴν Σεμρὴν Κόρην, Κωπηλάτιδα Κῦθρον Φουγάρο τῆς Εὐγενίας, Κρητικὸν Κάστανον καὶ Δικηγόρους τῆς Νεολαίας.— τὸ Κρητικὸν Κάστανον μετὰ τὸ Τρεμοσθῶνον "Αστέρη, Φλύαρον Ξανθομολοῦσαν, "Αετὸν, Πράσινην "Εξοχὴν καὶ Δροσερὰν "Εσπέραν (διὰ νάνταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των.)

"Απὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳ στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Λευκὸν Κρῖνον

(ἔστειλα ὅτι ἐξήγησες ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ, πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα.) Μόρωσιν (πολὺ σωστά· κ' ἐγὼ ἔχω τὴν πεποθήσειν ὅτι ὅσα μοὺ στέλλεις εἶνε πρωτότυπα.) Ναυτοπούλαν τῆς "Ανδρῶν (ὁ 24ος εἶνε τῶν δρ. 2, 50· ὥστε σημειώσέ μου ἄλλον τόμον, ἐκ τῶν τῆς δραχμῆς.) Αἰγινάιν "Αθηναῖν ([EE] διὰ τὴν ζωηρὰν περιγραφὴν τοῦ ὄνειρου· ἐσημείωσα μόνον τὸ πᾶν τῶν ὀρελλομένων τετραδίων, διότι θὰ ἦτο ἄδύνατον νὰ σημειώσω λεπτομερῶς πρὸς τοίους ὀρελλοῦνται· τοιοῦτος κατάλογος δὲν θὰ εἶχε τελειωθῇ! ὥστε, ἀφ' οὗ ἔχῃς τὴν εὐγένειαν νὰ στείλῃς τετράδια καὶ πρὸς ἐκείνους, τῶν ὁποίων δὲν ἔλαβες ἰδικὰ τῶν, ἀπολεσθέντα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, στείλε χωρὶς νὰ μοὺ ζητῇς ὀνόματα.) "Αργυρῶν Συρίκτραν (εἰσαι πληρέστατα δικαιολογημένη· τῶρα ἀναμένω ἐπιστολὴν σου καὶ με περισσώτερη, εὐχομαι δὲ πλήρης ὑγεία νὰ ἐπικρατῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν οἰκίαν σας.) "Τπερήφανον "Ἰππέα (ὁφείλεις 10 λεπτὰ διὰ τὸ πρὸς τὴν Κόκκινην "Εξοχὴν τετραδίον σου, σταλὲν παρὰ τὸν Κανονισμὸν ἄνευ δεκαλέπτου γραμματόσημου.) Βάδερ Πάουελ (σὲ συλλυποῦμαι ἀπὸ καρδίας διὰ τὸν θάνατον τῶν θείων σου καὶ τοῦ ἐκαδέφρου σου· πόσα δυστυχῆματα εἰς τόσον ὀλίγον καιρὸν!) Καύκασον (ὁ τόμος τοῦ 1894 τιμᾶται δρ. 3. διὰ τὸ βραβεῖόν σου πρέπει νὰ ἐκλέξῃς ἕνα ἐκ τῶν τῆς δραχμῆς· μὰ διατὶ δὲν βλέπετε τὸν "Οδηγόν;) Μεσολογγιτάκι (τὰ ἔστειλα· ὁ "Ανακίας σ' εὐχαριστεῖ διὰ τὰς εὐχάς.) "Εσπεράντην (χαίρω δι' ὅσα μοὺ γράφεις· περιττὸν νὰ εἰδοποιήσω τὸ Λευκὸν Κρῖνον· εὐχαρίστωσ' ὅ' ἀναγνώσω τὰ ποιήματά σου.) Ζιζάνιον Γυμνασίον (ἀντὶ τοῦ 1883, ληφθέντος, ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1884.) Λευκὸν "Τάκινθον (ἔστειλα "Βιθλὸν Συμπεριφορᾶς.) Ξανθῇ Μαυρομμάτῃ (τετρ. ἔστειλα· χαίρω που ἔγινες καλὰ· αἱ προτάσεις σου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ περιοδικόν.) Χαμένην Εὐτυχίαν ([EEE] διὰ τὴν λαμπρὰν περιγραφὴν τῶν ἐκδρομῶν σου· σὲ παρηκολούθησα μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν· πότε θὰ μοὺ ξαναγράψῃς τῶρα;) "Εαρινὸν "Αρωμα (ἔστειλα ἐκ νέου.) Φουγάρο τῆς Εὐγενίας (ἔχει καλῶς.) Ζωφερὸν Νέφον (τὸ ἕνα λάθος, βλέπεις, ἔφερες τὸ ἄλλο· ἀλλὰ καλλίτερον νὰ μείνῃ ἕως ἔδω, διὰ νὰ μὴν ἐπέλθῃ ἀναστάσις.) Ποιμενίδα τῆς Δίφνης (αἱ προτάσεις σου ἀπὸ τὸ προσεχές [μετὰ μεγάλην μου χαρὰν θὰ σε γνωρίσω, ὅταν θὰ ἔλθῃς εἰς τὰς "Αθήνας]) Λευκὴν "Ακακίαν (ὅταν λάβῃς τὸν καιρὸν, γράψε μοὺ· σοὺ ἔστειλα τὰ τετράδια, ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτα θὰ στείλῃς εἰς τὸ Λευκὸν Κρῖνον, ἀφ' οὗ δέχῃς τὴν ἀνταλλαγὴν.) Πολύχρωμον Χρυσολάτριν (ἡ ὁποία ἐπὶ τὰ χρόνια εἶχε τὸν πόθον νὰ γίνῃ συνδρομητριά μου, φαντασθῇτε! καὶ τώρα τι εὐτυχίας ποὺ φαίνεται!) Γλυκεῖαν Καρδίαν (σὺν τὰ χρόνια! καὶ ἔτσι λοιπόν, λησμονοῦν νὰ γράψω εἰς τὰς φίλας των; ἀεὶ λησπῶ, ὅτι τώρα τοὐλάχιστον ποὺ εἶσαι μόνη, θὰ μοὺ γράψῃς συγχρότερα.) Κύκνειον "Αρωμα (αἱ ἐφημερίδες σ' ἐγέλασαν· ἡ "Νέα Σκηνὴ ὅτι μόνον δὲν διεύθη, ἀλλὰ καὶ πολὺ γρήγορα ὁλοκλήρως πειραστάς τῆς.) Εὐθυμὸν Κόρην (ὅσαι σε ἀντασπάζονται!) Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβον μετὰ τὴν 20 "Οκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8 Δεκεμβρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδον νὰ γράψω τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, παρθεῖται ἐν τῷ "Γραφεῖῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

461. Λεξιγράφος.

Τὸ πρῶτον συνδέει,
Τὸ ἄλλο μυαλίζει,
Τὸ ὅλον ζεσταίνει...

"Οπότεν χιονίζει.

"Εστὶν ὑπὸ τοῦ Αὐτοχάρτου.

462. Στοιχειόγραφος.

Μιάς νήσου τῆς Εὐρώπης γράμμα ἀντικαθίστων.
Ποταμὸν σοῦ σχηματίζω τῶν γνωστῶν κ' ὀνομα-

[στών.

"Εστὶν ὑπὸ τῆς "Ιουσίας.

463. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

- 1.— Καρπὸς εἶνε γευστικός.
- 2.— Εἰς προφήτης ἱερός.
- 3.— Σύνδεσμος πολὺ κοινός.

"Εστὶν ὑπὸ τῆς Διχαρῶμον Φουζίας

464. Πυραμίδες.

+ Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν δένδρον ὁπω-

★★★ = Πρόθεσις. [ροφόρον.

★★★ = "Αρχαία πόλις.

★★★ = Τόπος ἀγώνων.

★★★★ = "Αρχαία πόλις τῆς "Α-

★★★★ = Μικρὰ νῆσος. [φρικῆς.

"Εστὶν ὑπὸ τῆς Καυκασίας.

465 467. Κεκρυμμένα ὀνόματα πόλεων.

- 1.— "Ἡτο ξενομαχίης, καὶ ὠμίλει πάντοτε ἀγ-
γλικά, καίτοι γνήσιος Ρουμελιώτης!
- 2.— Κάθε συνδρομητὴς ἀγαπᾷ τρελὰ τὴν Διά-
πλασιν.
- 3.— Τσιναῖ τὸ μούλαρι σὺν τὸ πειράξῃς.

"Εστὶν ὑπὸ τὸ "Ἰάρι τῆς Ξηρᾶς.

468. Κρυπτογραφικόν.

- 1 2 3 4 5 6 7 = Κράτος.
- 2 5 2 3 1 = Μέλος τοῦ σώματος
- 3 6 3 1 = Στενὸς συγγενής.
- 4 1 6 2 5 2 1 = Ποιητής.
- 5 3 1 6 1 = Σημείον.
- 6 1 6 1 = Θεότης.
- 7 6 7 1 = "Ἡρώς.

"Εστὶν ὑπὸ τοῦ Ζοφροῦ Νέφους.

469. Παίγνιον.

Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εἰσαχθῇ ὑποχρεωτικῶς ἡ Διάπλασις εἰς ἐννέα Κράτη;

"Εστὶν ὑπὸ τὸ Κεντρί.

470—474. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδήποτε γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις :

μέλι, ροῦς, ρέω, ἀρά, Γάτος.

"Εστὶν ὑπὸ τὸ "Ἰάρι τῆς Ξηρᾶς

475. Μεσοστιχίς.

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς Εὐρώπης :

- 1, "Αρχαία πόλις. 2, Δένδρον. 3, Διάσημος ἀρ-
χιτέκτων. 4, "Αρχαία χώρα. 5, Φονικὸν ὄργανον.
- 6, Φιλόσοφος. 7, Νῆσος. 8, Πτηνόν.

476. Φωνηεντόλιπον.

ς - τ - κ - μ - π ρ χ

"Εστὶν ὑπὸ τῆς Καυκασίας.

477. Γρῦφος.

[M]
OP Kως

"Εστὶν ὑπὸ τὸ "Ἰάρι τῆς Ξηρᾶς.

478. Μαγικὴ κίκων.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 344 δημοσιευ-
μένης Μαγικῆς Εἰκότος "Ἡ γαιὰ θὰ ζωγραφι-
σθῇ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ Αὐτοχάρτου ἄνευ περιγραφῆς.

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν "Ασκήσεων τοῦ φύλλου 35.

369. "Ὄρος, ὄρεας.—370. Αὐγὴ (αὐ, γῆ).—371.

Σκύρος, Κύρος.—372. Φύρος, φορτός.—

373. Ε 374 "Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρω

μη ποιήσης. [Ἡ ἀνάγνω-

σις ἀπὸ τὸν μεσαῖον στί-

χον καὶ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς

τάριστερὰ προχωρεῖ ἄνω καὶ

κάτω ἐναλλάξ].—375. "Ὁ

παστὸς βακαλίας, τὸν ὁ

ποιὸν φέρουν ἀπὸ τὴν "Ι-

σλανδίαν χωρὶς κεφάλη.—376. ΧΑΡΩΝ, ΑΘΗ-

ΝΑ (ΧΔρῆς, ΑΘῆνα, ΡΗνος, ΩΝιον, ΝΑξος).

—377. Οἱ μικροὶ σιγῶσι ἐνωπίων τῶν μεγά-

λων.—378. "Ὀδυσσεὺς εἶνε πόλις.—379. [Ἡ

λύσις τῆς Μαγικῆς εἰκότος ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν

"Αλληλογραφίαν τοῦ προηγουμένου φύλλου.]